

TÍTUL: SÍNDROME DE SANCHIS-BANÚS O REACCIÓ PARANOIDE DELS CECS: A PROPÒSIT D'UN CAS.

Autors: M. Esteve(1), R. García(2), C. Forcelledo(3)

Entitats: (1) Metgessa Interna resident de Psiquiatria. Corporació Sanitària Parc Taulí. Sabadell. (2) Metgessa adjunta de Psiquiatria. CSMA Corporació Sanitària Parc Taulí. Sabadell. (3) Metgessa adjunta de Psiquiatria. CSMIJ Corporació Sanitària Parc Taulí. Sabadell.

Introducció: El 1924, uns anys més tard de la descripció de Kraepelin del «delirio paranoide de los sordos y duros de oídos», el psiquiatre Jose Sanchis-Banús defineix una entitat similar en pacients cecs, fonamentant aquesta descripció en dos pacients seus amb ceguera adquirida i sense psicopatologia prèvia, que sota pressió ambiental desenvoluparen idees delirants de persecució i calotípa.

Al 1928 Kehrler incorpora aquesta entitat a la nosologia psiquiàtrica com a Síndrome de Sanchis-Banús (SSB).

Objectius i metodologia: descripció d'un cas clínic i revisió de la literatura científica existent referent a la SSB en particular i a l'aparició de simptomatologia psicòtica en pacients amb privació sensorial en general.

Presentació del cas clínic: pacient home de 42 anys sense contactes previs amb salut mental que presenta una progressiva disminució de l'agudes visual amb important interferència en la seva funcionalitat habitual. En aquest context el pacient presenta un quadre adaptatiu amb clínica ansiosa-depressiva. Amb el temps el dèficit visual desemboca en una ceguera bilateral i el pacient inicia un quadre clínic amb simptomatologia psicòtica consistent en al·lucinacions auditives, soliloquis, autoreferencialitat i idees delirants de perjudici. El pacient ingressa en règim domiciliari instaurant-se tractament antipsicòtic amb bona tolerància i

resposta clínica. Consten antecedents de ceguera bilateral en diversos familiars pel que es sospita un origen genètic; es deriva a Oftamologia que orienta com a Retinosis Pigmentaria.

Discussió: donada la seqüència temporal d'esdeveniments i l'existència de literatura referent a l'aparició de simptomatologia psicòtica en pacients amb privació sensorial, considerem que és important relacionar-ho per tal d'intentar minimitzar aquesta desafamentació i afavorir la relació del pacient amb l'entorn, per tal de millorar el seu estat psicopatològic.